

[Finansministeren.]

Indkomsten, men kun Formuen. Med Hensyn til selve det Tidspunkt, der er foreslaaet som Skæringsdag ved Opgørelsen, da ligger det jo saaledes, at det er ret ubekvem for de — relativt faa — regnskabsførende Landmænd, der fører Sommerregnskab, sluttende pr. 1. Juli, og for de større Virksomheder, der afslutter Halvaarsregnskab ligeledes pr. 1. Juli. Disse Personer og Virksomheder maa nu kort efter foretage en ny Statusopgørelse med dertil hørende Vareoptælling o. s. v., og det er naturligvis besværligt, selv om det for en Dels Vedkommende kun kan dreje sig om relativt smaa Forskydninger i Tiden fra den 1. til den 23. Juli. Men paa den anden Side vilde Henlæggelsen af Skæringsdagen til 1. Juli have medført uoverstigelige Vanskeligheder for alle de Penge- og Forvaltningsinstitutter, som det har været nødvendigt at paalægge omfattende Funktioner til Foranstaltingernes Gennemførelse. Man har anset det for absolut nødvendigt at afvente et Tidspunkt, paa hvilket disse Institutter har overstaaet Terminsarbejdet, og dette strækker sig et Stykke paa den anden Side af 1. Juli.

Formueopgørelsen skal foretages paa særlige dertil indrettede Blanketter, og der skal bestaa Pligt til at specificere saavel Aktiver som Passiver i det Omfang det er forlangt i de paagældende Blanketter. I øvrigt skal Opgørelsen foretages efter ganske de samme Principper, som skal følges ved Selvangivelsen af den skattepligtige Formue.

Da Kredsen af de opgørelsespligtige ikke umiddelbart kan bestemmes paa Grundlag af Skattelisterne — allerede af den Grund, at en Del opgørelsespligtige overhovedet ikke er skattepligtige —, kan der ikke gennemføres en almindelig Ordning, hvorved Opgørelsesskemaerne udsendes til Publikum ved Skattemyndighedernes Foranstaltning. Selv om en saadan Udsendelse i et vist begrænset Omfang maatte kunne arrangeres, saa maa dog enhver gøre sig klart, om han omfattes af Opgørelsespligten, og han har Pligt til, saafremt han ikke har faaet et Opgørelsesskema tilsendt, selv at forskafe sig et saadant med tilhørende Bilag ved Henvendelse til Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvor han er bosat. Ligningsmyndigheden vil ved Bekendtgørelse i de lokale Blade meddele det Tidspunkt, fra hvilket Skemaerne kan faas udleveret.

Under Forslagets § 5 paalægges det opgørelsespligtige Personer her i Landet at give en Række særlige Oplysninger med

Hensyn til tegnede Livsforsikringer, ydede Gaver, ekstraordinære Indkøb af privat Indbo og lignende. Det er ikke Meningen med disse Regler at forberede en særlig Inddragelse af Livsforsikring, privat Indbo eller bortskænkede Værdier under Formueskattepligten. Hensigten er kun at fremskaffe Oplysninger til Belysning af Bevægelserne i den skattepligtige Formue i Krigsaarene og til Fremdragelsen af eventuelle Dispositioner, der maatte være foretaget til Omgaaelse af Skattepligten eller for at skjule ubeskattet Formue eller Indtægt.

Forslagets Afsnit II omhandler Indkaldelse af Nationalbanksedler, der fra og med Kontroldagens Begyndelse gøres ugyldige som Betalingsmiddel og ydermere positivt forbydes brugt som saadant med Undtagelse af 5- og 10 Kr.-Sedler, der i de første 3 Dage skal kunne benyttes som Betalingsmiddel i meget begrænset Omfang, nemlig kun til Betaling for Befordring og til Detailindkøb af nødvendige Levnedsmidler og Medicin. Denne Ventilbestemmelse maa anses for nødvendig, da det er begrænset, hvad Bankerne kan overkomme af Seddelombytning i de første Par Dage og Folk ikke kan staa helt uden Penge til absolut nødvendige Udgifter. Over for Nationalbanken bevarer Sedlerne deres Gyldighed til og med den 30. Juli 1945, og inden Udløbet af denne Frist maa Folk derfor aflevere deres Beholdninger af Penge-sedler til Nationalbanken eller de Pengeinstitutter, nemlig samtlige Banker og alle Sparekasser over en vis Størrelse, som efter Forslaget er forpligtede til at fungere som Pengeombytningssteder. Det er jo en Selvfølge, at Fristen for denne specielle Foranstaltning i Modsætning til, hvad der er Tilfældet med de i Afsnit III og IV omhandlede Foranstaltinger, maa gøres meget kort. Man kan ikke have to Slags Sedler cirkulerende samtidigt, og derfor maa de gamle Sedler straks forbydes brugt og de nye Sedler hurtigst muligt i nødvendigt Omfang bringes ud i Omsætningen. Normalt kan hver enkelt Seddelindehaver kun faa indtil 500 Kr. i gamle Sedler ombyttet med nye Sedler, dog skal større Virksomheder kunne faa ombyttet et Beløb svarende til deres normale Kassebeholdning. Hvad man ligger inde med af gamle Sedler ud over denne Grænse kan ikke ombyttes, men skal indsættes paa Konto. Denne Begrænsning af Retten til direkte Ombytning af gamle Sedler med nye skyldes til Dels tekniske Hensyn, men hænger i øvrigt sammen med de i Forslagets § 21 inde-